

Janina Fila

Wilno : skarb utracony

Przegląd Pruszkowski nr spec., 48-50

2015

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wilno – skarb utracony

W październiku 2012 r. Zarząd Pruszkowskiego Towarzystwa Kulturalno–Naukowego i Hufiec ZHP – Pruszków zorganizował w ramach akcji „Żeby młodość wiedziała, a starość mogła”, kilkudniowy wyjazd autokarem na Litwę „Śladami Marszałka Józefa Piłsudskiego”.

Opiekę merytoryczną i naukową nad wycieczką sprawował pan prof. dr hab. Marian Marek Drozdowski.

W wycieczce brali udział harcerze z hufca ZHP w Pruszkowie, przede wszystkim nasi członkowie ze Szczepu Drużyn Sokolich.

Wyjazd był dofinansowany przez Zarząd Powiatu Pruszkowskiego.

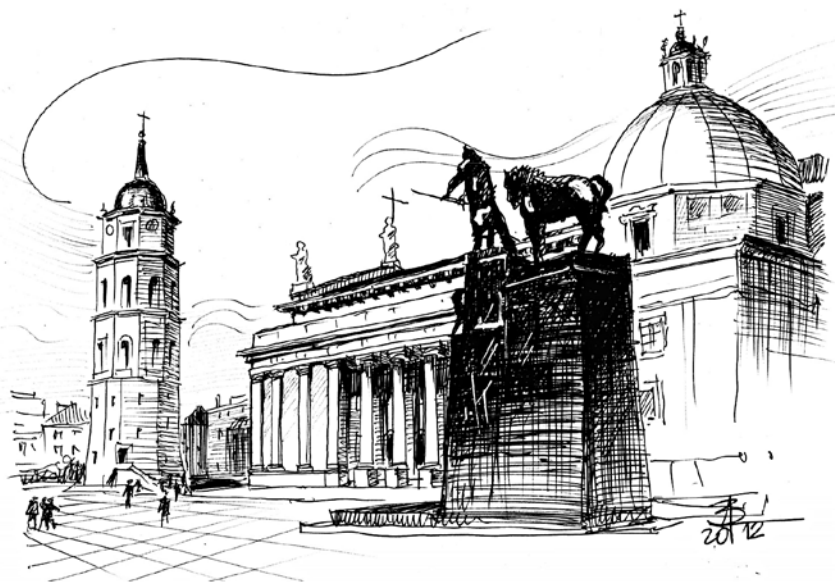
Program wycieczki przewidywał zwiedzanie miejsc szczególnie drogich każdemu Polakowi.

Zwiedzanie Litwy rozpoczęło się od Druskiennik – znanego uzdrowiska, ulubionego miejsca wypoczynku Marszałka J. Piłsudskiego. Prezes PTK-N zaprowadziła nas na miejsce gdzie stał dworek, w którym przebywał Marszałek (został zniszczony przez władze ZSRR) i pokazała dąb, pod którym siadywał Naczelnik i patrzył na Niemen.

Miasto leży na wysokim prawym brzegu Niemna, na południowy zachód od Wilna, w pobliżu granicy z Białorusią. Nazwa miasta pochodzi od Litewskiego słowa druska, czyli sól.

Z Druskiennik pojechaliśmy do Wilna gdzie zwiedzaliśmy miejsca kultu – kościoły, cerkwie i inne miejsca pamięci związane z naszą kulturą.

Obejrzelśmy Katedrę Wileńską p.w. św. Stanisława, wznoszącą się na rozległym placu u podnóża Góry Zamkowej oraz kościoły św. Kazimierza, św. Ducha, (w tym kościele znajdował się obraz Miłosiernego Chrystusa namalowany pod dyktando świętej siostry Faustyny – Litwini przenieśli go do innego kościoła), św. Jana Chrzciciela, św. Jana Ewangelisty, św. Teresy oraz św. Anny.

Dużo czasu poświęciliśmy na zwiedzanie Ostrej Bramy, Kaplicy Matki Bożej Miłosierdzia.

Kaplica ta mieści się od wewnętrznej strony Ostrej Bramy, która kryje największy klejnot – słynący cudami obraz Matki Boskiej Ostrobramskiej. W tym świętym dla nas miejscu uroczystą mszę świętą odprawił ksiądz Sebastian Legódka, modlitwy czytał profesor Drozdowski, śpiewały koleżanki z zespołu Wrzos, uprzyjemniając nam wraz ze swoim kierownikiem pobyt w Wilnie.

Następnie zwiedziliśmy wieżę Giedymina stanowiącą część dawnego ufortyfikowania Wilna.

Giedymin, który rządził Litwą jako wielki książę, przeniósł w XIV wieku stolicę państwa z Trok do Wilna.

Zwiedziliśmy pałac prezydencki i uniwersytet wileński, na którym studiował Adam Mickiewicz, a wśród wielu znanych studentów także Tomasz Zan – patron liceum w Pruszkowie.

Odwiedziliśmy miejscowe cmentarze, w tym największy katolicki na Rossie. Przed główną bramą znajduje się grób – mauzoleum z płytą z czarnego marmuru i wyrytym na nim krzyżem z napisem „Matka i Serce Syna”. W miejscu tym 12 maja 1936 r. w srebrnej urnie zostało złożone serce Marszałka J. Piłsudskiego.

Następnie obejrzelśmy kościół w Powiewiórcie, miejscu chrztu Marszałka. Kończąc pobyt w Wilnie zapoznaliśmy się w Ponarach z miejscem zagłady około 100 tys. osób, w tym 20 tys. Polaków – reszta to Żydzi. Zbrodni tej dokonali Niemcy przy udziale współpracujących z nimi Litwinów.

W drodze powrotnej zwiedziliśmy Troki, pierwszą stolicę Litwy. Znajduje się tu m. in. zamek oraz Fara – kościół p.w. Najświętszej Marii Panny, który został zbudowany w XV wieku przez Wielkiego Księcia Witolda.

Mieliśmy też okazję uczestniczyć we mszy świętej odprawionej w języku polskim.

Kończąc powyższą relację pragnę podkreślić szczególną rolę profesora M. M. Drozdowskiego w tym udanym wyjeździe. Ogromna wiedza, komunikatywność oraz życzliwy stosunek do wszystkich uczestników wyjazdu, jaka cechowała Pana Profesora Drozdowskiego, pomogła nam poznać dawne terytoria i dzieje Rzeczypospolitej.

Po zakończeniu wyjazdu wszyscy jego uczestnicy otrzymali Dyplom uczestnika projektu „Żeby młodość wiedziała, a starość mogła“ Autobusowej Akademii Historycznej.